

1905-07-23

AFSENDER

Oscar Matthiesen

MODTAGER

Jens Ferdinand Willumsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

Ystad (Sverige)

Omtalte personer:

Viggo Hørup

F. Riise

Paul Staffeldt Matthiesen

Bode Willumsen

Edith Willumsen

Jan Willumsen

Juliette Willumsen

Omtalte steder:

Skindergade 27, København K,
Danmark

Arkivplacering:

J.F. Willumsens Museum

Arkivkasse: A/II/4 - M

DOKUMENTINDHOLD

Matthiesen håber, at Willumsen får bestillingen på Hørup-monumentet. Han har ikke meget at berette om Hørups ydre men fortæller, at fotografen Riise har et foto af ham. Derudover har han haft en snak med Jan, der er antaget som lærling i Burmeister & Wain. Juliette ønsker, at Jan skal blive ingeniør. Dette mener Matthiesen er vanvittigt, eftersom Jan ikke er boglig anlagt, men derimod har talent for tegning.

TRANSSKRIFTION

Ystads Saltsjöbad

(inneh. A. Jacobsson)

Ystad den 23 Juli 1905.

Kjære Willum!

Tak for Dit Brev – jeg havde såmæn også længtes efter at høre fra Dig! Nå, det var jo dejligt, om Du fik Bestilling på Monumentet; og det gjør Du jo nok, når det allerede er så vidt. Billedhuggerne vil vel nok blive rasende – men enfin! Om Hørups Ydre kan jeg ikke sige Dig andet, end at jeg altid har fundet, han såe så fiffig ud; jeg mindes ham altid med Smil i Skægget og små skarpe Øjne. Iøvrigt har Riise et ganske godt Portræt af ham, så temmelig stort; og så var han lyssegrå. –

Hvad angår Jan, så tror jeg nok det er så temmelig vanvittigt at lade ham blive Ingenieur. Jeg har jo fulgt ham noget i Skolen, og der var kun ét Fag som gav ham Stilling mellem Kammeraterne, nemlig Tegning. Han tegner altid og godt. I det sidste Aarstid har jeg ikke set noget videre til ham eller mine egne, fordi jeg mest har været i Ystad; og den Udstilling af Skoletegninger og Hjemmearbejder som finder Sted under Examenstiden, har jeg ikke set, da jeg var herovre. Men jeg har talt med min Poul om det; og han siger, at Jan har meget Talent, og at han bør

blive Kunstner. I Historie er han nok ganske interesseret og flink; men i alle andre Fag umulig; Regning og lignende Fag er han ganske umulig til; og deri er han (og Bode forresten også, ligesom min yngste "Titter") ganske upåvirket af de mange Aars Skolegang! Han er en lang og sød Dreng, meget aparte at se på, og meget spinkel; men Kræfterne kan jo komme med Udviklingen, det véd man aldrig. Jeg mødte ham en Dag, jeg var i Kjøbenhavn og fik fat i ham for at tale lidt med ham. Da kom han lige fra Burmeister & Wain¹ og var antaget som Lærling. Han sagde på mine Spørgsmål, at det vilde hans Moder have ham til og at han selv havde Lyst dertil også. Jeg halede ham med hen i min Gård i Skindergade og viste ham en Fontaine jeg har bygget dér og holdt Passiaren gående. Han mente, at når der var gået nogle Aar, kunde han nok lære Matematik – men

i den Alder er Børn jo ofte så barnlige at man strax føler de tillærte Tanker og Interesser for det nye, blot fordi det er nyt og der er Anledning til at lase sig, idet mindste for sig selv, med en tagen Beslutning - - så kunde han jo altid om nogle Aar lære noget mere hos Dig – Matematik?

Nå – ja – Du kommer vel selv til Danmark til Vinter – så er han nok bleven ked af Smedien imens. – Så foreløbig kun dette; jeg skal nok skrive snart -igen- og fortælle lidt om mine Sager. De bedste Hilsner til Dig og Edith fra Eders gamle Ven

Oscar Mathis

¹ Burmeister & Wain (B&W) var en dansk værftskoncern (1843-1996). Se:

Gyldendal - Den Store Danske:

http://denstoredanske.dk/Erhverv,_karriere_og_ledelse/Erhvervsliv/Erhvervsvirksomheder/Burmeister_og_Wain

OMTALTE VÆRKER

J.F. Willumsen: *Hørup-monumentet* (1905-1908) i granit og bronze, 439 x 550 cm. i Kongens Have, København

Ystad den 28 Juli 1902.

Kjære William!

Tak for dit Brev - jeg havde såmæn også længtes
efter at høre fra dig! - Nå, det var jo dygtigt, om
du fik Bertilling på Monumentet, og det gjør du
jo nok, når det allerede er så vidt. Gæledruggene
vil vel nok blive rasende - men endnu! Om
Hörups Ydre kan jeg ikke sige dig andet, end at jeg
allid har frændet, han så så fiffig ud, jeg mindes
ham altid med Smil i Skægget og små skarpe Pjue,
Förrest har Riise et ganske godt Portræt af ham, så
temmelig stort, og så var han lysegrå.

Hvad angår Jan, så tror jeg nok det er så tem,
melig ravnittigt at lade ham blive Ingeniør.
Jeg har jo først ham noget i Skolen, og der
var tem et Fag som gav ham Stilling mellem
Kammeraterne, nemlig Tegning. Han tegner altid
og godt. I det sidste Aarsid har jeg ikke set noget
videre til ham eller mine egne, fordi jeg mest
har været i Ystad, og den Udstilling af Skoletegning
og Hjemmearbejder som findes Sted under
Examens-tiden, har jeg ikke set, da jeg var herovre.
Men jeg har talt med min Poul om det, og han
siger, at Jan har meget Talent, og at han vil

blive Kunstner. I Historie er han nok ganske inter-
esseret og flink; men i alle andre Fag uinteresset,
Regning og Lærende Fag er han ganske uinteresset til.
og der er han (og Børne forresten også, ligesom min
yngste Lillesøster) ganske upåvirket af de mange Lær-
Skolegange! Han er en lang og rød Brønst, meget opvakt
at se på, og meget sprinkel; men Hæftene kan jo
komme med Udviklingen, det véd man aldrig. Jeg
mødte ham en Dag, vi var i Kjøbenhavn og fik fat
i ham for at tale lidt med ham. Da kom han lige
fra Gymnastik & Værk og var antaget som Hørling.
Han sagde på mine Spørgsmål, at det vilde hans
Moder have ham til og at han selv havde Lyst
derfor også. Jeg kaldte ham med hen i min Fjerd
i Skindergade og viste ham en Fontaine vi har bygget
der og holdt Passiarer på. Han mente, at vi
der var gået nogle Lær, kunde han nok lære Mate-
matik — men i den Alder er Jern jo ofte så barmhjertig
at man strax følger de tillærte Værdier og Interesser
for det nye, blot fordi det er nyt og der er Anledning,
min til at lerne sig, i det mindste for sig selv, med
en tægen Bestemmelse — så kunde han jo altid om
nogle Lær lære noget mere hos sig — Matematik?
Nå — ja — du kommer vel selv til Danmark til Vinter — så
er han nok blivende ked af Smedien imens. — Så fore-
løbig kør dette; vi skal nok høre snart igen og for-
tælle lidt om mine Sager. De bedste Hilsener til dig og
Edith fra Eders gamle Ven Oscar Mathies